

Зірка

Ігор Калинець

Заслухалась зірка
цвіркуна,
вихилилась через віконце —
хотіла ружечку кинути
та й сама впала.
Підібрав її лопух,
думав, що світлячок.
Сидить зірка на листкові,
до неба високо,
до землі чужинно.
Ще й очі
як у Дзвінки.
— Як ти називаєшся?
А вона:
— А я цвіркуна слухала.